

РЕШЕНИЕ

№ 1657

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **409** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 ДОПК.

Образувано е по жалба от А. К. С. с ЕГН [ЕГН] с адрес за призоваване [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Ревизионен акт №Р -22221522006754- 091-001 от 08.09.2023г. , издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение №1667/24.11.2023г. на Директор на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който на жалбоподателката С. е ангажирана отговорност по чл. 19, ал.1 и ал.2 от ДОПК за задължения на „Денис Интернешънъл“ ЕООД общо в размер на 645 492, 24 лв. от които за ДДС - главница 476 618, 45 лв. и лихви 136 039,90 лв., за данъчни периоди м. 09.2020г., м.10.2020г. и от 12.2020г. до м. 03. 21г. и за корпоративен данък за 2020г. - главница 26 576, 82 и 6 257, 07 лв. лихва.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт.Иска се отмяна.

В с.з. жалбоподателят редовно и своевременно призован, се явява лично и с адв. Г..Иска се отмяна на РА. Претендират се разноси по представен списък в общ размер на 9 955 лева.От адв.Г. са постъпили писмени бележки в които застъпва тезата, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорност по чл. 19 ал.1 и ал.2 от ДОПК.

В с.з. ответникът- директорът на дирекция „ОДОП“ [населено място], при ЦУ на НАП, е редовно уведомен и не е изпратил представител в с.з. от 03.10.24г.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Съдът след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221522006754-020-001 от 22.11.2022 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221522006754-020-002 от 02.03.2023г., Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221423000779-020-003 от 05.04.2023г.г., е възложено извършването на ревизия за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК на А. К. С., в качеството ѝ на управител на „Денис Интернешънъл“ ЕООД, за задължения на дружеството за ДДС за периодите от 01.09.2020 г. до 31.03.2021 г. и корпоративен данък за периода от 01. 01.2020 г. до 31.12.2020 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221522006754-092-001 от 01.06.2023 г., връчен по електронен път на 19.07.2023 г.

Ревизията е приключила с РА №Р -22221522006754- 091-001 от 08.09.2023г. издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 12.09.2023 г. Ангажирана е отговорността на А. К. С., в качеството ѝ на управител на „Денис Интернешънъл“ ЕООД, на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, за задължения на дружеството в общ размер на 645 492,24 лв., в т.ч. за данък върху добавената стойност /ДДС/ по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 612 658,35 лв. /главница в размер на 476 618,45 лв. и лихви за забава в размер на 136 039,90 лв./ за данъчни периоди м. 09.2020 г., м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г., както и за корпоративен данък /КД/ по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 32 833,89 лв. /главница в размер на 26 576,82 лв. и лихви за забава в размер на 6 257,07 лв./ за 2020 г.

От събраните по делото доказателства е установено, че жалб. А. С. е управител от 30.09.2019г. на "Денис Интернешънъл" ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Същата е едноличен собственик на капитала на дружеството.

С безсрочно пълномощно с рег.№13917 от 03.10.2019 г./ л.170 от делото/ А. С., като управител на дружеството упълномощила В. Е. с правата от името и за сметка на „Денис Интернешънъл“ ЕООД да го представлява пред държавни и общински органи, физически и юридически лица, държавни агенции, комисии, министерства и други, като извършва следните примерно изброени действия: 1. Да представлява дружеството пред всички банки и банкови институции на територията на Р България, във връзка с откритите на името на дружеството сметки. Да тегли, внася и превежда суми от банковите сметки в лева и чуждестранна валута без ограничение. Да открива и закрива сметки. Да тегли и превежда суми по тях. 2. Да сключва всякакъв вид търговски, граждански договори, като уговаря условията и лицата по тях. Да подписва същите и получава екземпляри от тях. Да извършва плащания и получава стока, както и съпътстващите документи. 3. Да представлява дружеството пред НАП и съответните ТД. Да подписва документи и всякакъв вид одити. Да подава сведения и данъчни декларации на всякакъв вид носители. Да заплаща данъци, такси и глоби и др.

Т.е. Е. е упълномощен да извършва всякакви правни действия от името и за сметка на дружеството.

На св.Р. фактически е било предадено професионално устройство за КУКЕП в комплект със смарт карта и четец за „Денис Интернешънъл“ ЕООД с оглед попълване и подаване на данъчните декларации на дружеството.

Представеният ГФО за 2020 г. на "Денис Интернешънъл" ЕООД не е подписан от А. С..

Задълженията за ДДС на „Денис Интернешънъл“ ЕООД за периодите от м. 09.2020 г. м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г. са декларирани от дружеството с подадени справки-декларации/СД по ЗДДС/ и възлизат на главница в общ размер на 476 618,45 лв. и лихва за забава в общ размер на 136 039,90 лв., но не са внесени. Задълженията за корпоративен данък произтичат от подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. с деклариран, но невнесен данък в размер на 26 576,82 лв. и лихва в размер на 6 257,07 лв.

Срещу „Денис Интернешънъл“ ЕООД е образувано изпълнително дело №[ЕИК]. От органите на приходната администрация са предприети действия за обезпечаване на дълга и са наложени обезпечителни мерки. Извършено е пълно проучване на имущественото състояние на дружеството, от което е установено, че то не притежава имущество, което да обезпечи публичния му дълг.

Извършена е справка в Агенция по вписване относно регистрирани вписвания, заличаване на партии и сделки с недвижими имот от А. С. и е установено, че са вписани дарения на недвижими имоти, а именно: поземлен имот нива с площ - 3501 кв. м. [населено място]; поземлен имот с площ 12 000 кв. м. в [населено място]; поземлен имот с площ 207 кв. м. в [населено място] [улица]; самостоятелен обект в сграда с площ 69,89 кв. м., в [населено място], [улица], ет. 5, ал. Г-9, прилежащ обект - изба №9 от 4,80 кв. м.; самостоятелен обект в сграда, апартамент, мазе 29 в [населено място], М. 1, [жилищен адрес] ал. 29. Недвижимите имоти са дарени на Ф. В. Р. - син на жалб.С..

От предоставената информация по разплащателна сметка на „Д. И.“ ЕООД в ОББ АД е установено, че за периода 19.05.2020г. до 28.10.2020 г., В. Е. / пълномощник / е теглил на каса суми в общ размер на 359 380,00 лв.

През периода от 02.01.2020 г. до 25.02.2020 г., Е. е изтеглил на каса от банковата сметка в ПИБ АД общо 177 450,00 лв. По сметката на дружеството ПИБ АД са постъпвали суми по фактури от клиенти като „Аутдор трейдинг“ ЕООД, „ПП Движение за права и свободи“ и др.

От представените ПИБ АД заверени копия на движения и наличности по разплащателна сметка № 68FINV91501017364293/ л.102 и сл. от делото/ на „Денис Интернешънъл“ ЕООД се установява, че има изтеглени пари в брой / на каса/ от жалб.С. от банковата сметка в ПИБ АД на дружеството в общ размер на 83 650, 00 лв. за периода от 02.03.2020 г. до 10.04.2020 г. :

-на 02.03.2020г. – 8200, 00 лв.; на 05.03.2020г. -7400,00 лв., на 11.03.2020г. – 14 500, 00 лв.; на 18.03.2020г. – 5000, 00 лв.; на 19.03.2020г. – 4450, 00 лв.; на 24.03.2020г. -13 600, 00 лв.; на 10.04. 2020г.- 30 500, 00 лв.

За изтеглените суми в брой не са представени документи, удостоверяващи постъпването в патрумониума на дружеството и разходването им за дейността му.

Общо изтеглените от сметките на дружеството суми /от Е. и С./ през 2020г. възлиза на 620 480, 00 лева.

При прегледа и анализа на данните от оборотната ведомост за 2020 г. на дружеството е установено, че сметка 501 „Каса в левове“ е с начално салдо от 928,81 лв., постъпилите суми в касата на дружеството през годината са в размер на 677 096,40 лв., изтеглените от касата суми са в размер на 672 634,23 лв. Крайното салдо по сметка 501 е в размер на 5 390,98 лв. За периода от 01. 01.2021 г. до 31.03.2021 г. е установено, че сметка 501 „Каса в левове“ е с начално салдо в размер на 1 100 390,98 лв., постъпилите суми в касата на дружеството през периода са в размер на 32 124,00

лв., изтеглените от касата суми са в размер на 393,87 лв. Крайното салдо по сметка 501 е в размер на 1 132 121,11 лв. Установено е разминаване между крайното салдо по сметката на 31.12.2020 г. и началното салдо на 01. 01.2021 г. Сметка 503 „Разплащателна сметка лева“ е с начално салдо 27 030,81 лв., постъпилите суми по банкови сметки през годината са в размер на 636 384,95 лв., изтеглените суми са в размер на 655 291,26 лв. Крайното салдо по сметка 503 е в размер на 8 124,50 лв. Органите по приходи, са приели, че от представената счетоводна документация на дружеството не могат да обвържат горепосочените изтеглени суми с конкретен разход, платим в брой.

В хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на „Денис Интернешънъл“ ЕООД, приключила с протокол №П-22220620145516-073- 001 от 26.11.2020 г. е установено, че дружеството не притежава първични документи - фактури, съставени в съответствие с изискванията на чл. 71, ал. 1, във връзка с чл. 114 и 115 от ЗДДС. При извършените насрещни проверки на доставчиците му, същите отричат да са сключвали сделки с него. Установено е, че няма представени доказателства за реални доставки на стоки/ услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Органите по приходите са изготвили две покани по чл. 103 от ДОПК, с №П-22220620145516-177-001/08.10.2020 г. и №П-22220620145516-177-002/15.10.2020 г. до „Денис Интернешънъл“ ЕООД за коригиране на подадените СД по ЗДДС за данъчни периоди от м. 12.2019 г. до м. 08.2020 г. „Денис Интернешънъл“ ЕООД е направило корекция за данъчен период м. 09.2020 г. с коригираща СД с вх. №22061452977 от 28.10.2020 г., като е извадило от данъчния кредит фактурите по които е ползвало неправомерно ДК и е посочило със знак минус всички фактури за покупки, визирани в първата покана. От направената корекция резултатът по СД е променен на ДДС за внасяне в размер на 193 345,24 лв., посочен в кл.50 на СД по ЗДДС.

За ревизирия период СД са подавани и подписвани с електронен подпис с автор жалб. С. с титуляр Д. И. ЕООД

Задълженията за ДДС на „Денис Интернешънъл“ ЕООД за периодите от м. 09.2020 г. м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г. са декларирани със СД по ЗДДС е възлизат на главница в общ размер на 476 618,45 лв. и лихва за забава в общ размер на 136 039,90 лв., но не са внесени.

За 2020 г. „Денис Интернешънъл“ ЕООД е декларирало с ГДД по чл. 92 от ЗКПО данъчна печалба в размер на 265 768,16 лв. и корпоративен данък в размер на 26 576,82 лв., който не е внесен.

По делото са приобщени документите от административната преписка, представените допълнително, разпитани са свидетели, допуснати са СПЕ и СТЕ.

Съгласно заключението на съдебно –техническата експертиза, след обработка на предоставената информация от НАП може да се установи от кой IP адрес са подавани справки декларации по СДДС чрез КЕП на „Денис Интернешънъл“ ЕООД в периода от 01.10.2019г. до 01.10.2023г. Данните са обобщени в Таблица 1. Декларациите са били подавани от IP адреси на „Виваком България“ ЕАД като интернет доставчик. Информацията е обобщена в Таблица 2. Съгласно информация от „Виваком България“ ЕАД не могат да предоставят информация за клиентите и местоположението на потребителите използвали IP адресите от които са подавани декларациите.

В системата на Борика АД за „Денис Интернешънъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е отразено

че електронният подпис е с автор жалб.А. С., идентификатор на автора E5910134550 с титуляр Д. И. ЕООД, идент. на титуляря B121256609.На 08.10.2018г. А. С. е получила професионално устройство за КУКЕП в комплект със смарт карта и четец. Съгласно информация от Борика АД, ЕИК[ЕИК] плащанията с които е било извършвано подновяване на КЕП на „Д. И.“ през 2019, 2020 и 2021 г. са били банкови плащания (кредитен превод), а плащането през 2023 г. е отразено като извършено през ePay, поради което не може да се установи номер на банковата карта и от кой IP адрес е извършвани подновяванията.

Съгласно заключението на съдебно- почерковата експертиза, ръкописните подписи от името на А. К. С. за „Денис Интернешънъл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в: ГФО за 2019 г. ГФО за 2020 г. ГФО за 2021 г. и приложенията, както и в Договор за наем на недвижим имот от 01.08.2020г., не са положени от А. К. С..

Съдът кредитира заключението на вещите лица СТЕ и СПЕ като обективни и логични, компетентно изготвени.

Показанията на св.Ж., управител на „А. трейдинг“ в насока, че не си спомнял с кой представител на „Денис Интернешънъл“ ЕООД е контактувал не допринасят за изясняване на спора.

В показанията си св.Р. посочва, че тя е попълвала данъчни декларации на дружеството; че лице, различно от управителя на й донесло и предало КЕП, с който ел.подпис е подавала СД по ЗДДС; че всички необходими документи й били носени отново от различно от управителя лице или са и изпращани по електронна поща. Показанията на св.Е. са в насока, че с оглед даденото му пълномощно, жалб. А. С. фактически не била запозната с търговската дейност на „Денис Интернешънъл“ ЕООД. Отделно, св. Е. посочва, че парите, които е теглила в брой от сметката на дружеството, С. ги е предавала на лице,което е подпомагало пълномощника, единствено с цел внасянето им в касата дружеството. Свидетелстването на Е. относно с каква цел са теглени парите от сметката и каква е била действителната воля на жалбоподателката са допустими в смисъла на чл. 164, ал.1 от ГПК. В тези допустими и относими към спора части показанията на св.Р. и св.Е. се кредитират, тъй като кореспондират помежду си, както и с останалата ценена съвкупност. Отделен е въпросът, че по делото не установява сумите впоследствие да са били внесени в патрумониума на дружеството, т. к. няма представени ПКО, разписки и др. такива за връщане на изтеглените пари в касата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 ДОПК. В настоящият случай оспореният ревизионен акт е издаден от Г. М.– орган, възложил ревизията, издал ЗВР – на длъжност началник сектор при ТД на НАП [населено място], и Г. Б.- ръководител на ревизията, на длъжност главен инспектор при ТД на НАП [населено място]. Със Заповед № РД -01-849/31.10. 2022г. на

Директора на ТД на НАП С., на Г. М. -началник сектор“Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол „, в ТД на НАП С. е възложено да изпълнява функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 от ДОПК. Ръководител на ревизията е този, посочен в заповедта за възлагане по чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК, съответно органът, възложил ревизията е лицето, което е оправомощено за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.Приложени са доказателства, че подписаните РА са заемали съответните длъжности при ТД на НАП [населено място]. Следователно може да се приеме, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, респективно, че липсва основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл. 120 от ДОПК. РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, с посочени фактически констатации и съображения на екипа. РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Документите, издадени от органите по приходите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г. В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал.2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, поради което създадените електронни документи са възпроизведени като преписи на хартиен носител, надлежно заверени от ответната страна. От приложените доказателства е видно, че органите издали ЗВР,РД, РА притежават валидни КЕП.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът решава делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт, да го измени в обжалваната част или да отхвърли жалбата.

Нормата на чл. 19 ал.1 и ал.2 от ДОПК урежда два отделни състава на отговорността и прояви на неправомерно поведение на третото лице. В хипотезата на ал. 1 отговорността е за пълния размер на непогасените задължения, а в хипотезата на ал. 2 – до размера на плащането, респ. отчуждаването.

При тълкуването на разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК се налага извод, че нейният фактически състав включва кумулативно следните елементи:

1. лицето да има качеството на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 , към момента, към който са установени публичните задължения./ Съгласно чл. 19 ал.12 ДОПК за прокурист се смята и

всяко лице, което е упълномощено да изпълнява правомощия на управителя. За търговски пълномощник се смята и всяко лице, което изпълнява условията на чл. 26 от Търговския закон, с изключение на изискването да получава възнаграждение, както и всяко лице, действало при условията на чл. 301 от Търговския закон/ ;

2. да е налице поведение на това лице, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител;

3. причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски;

4. невъзможност за събиране на публични вземания – данъци и задължителни осигурителни вноски.

5. границите на отговорността – за пълния размер на непогасените задължения.

Фактически състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК урежда изчерпателно елементите, които следва да са дадени кумулативно:

1. субект на отговорността -управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 /носител на задълженията за данъци или задължителни осигурителни вноски и задължените да удържат и внасят такива/;

2. наличие на неизплатени данъци и задължителни осигурителни вноски от задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и т. 2;

3. извършване на определено действие: а/ плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент; б/ отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; в/ действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице;

4. действието да е извършено недобросъвестно;

5. причинно-следствена връзка между извършеното действие, намаляване на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения;

6.отговорността се реализира само субсидиарно — когато се окаже невъзможно дължимите суми за данъци и осигурителни вноски да се съберат от юридическото лице;

7. границите на отговорността – отговорността за непогасените задължения по ал. 2 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

В случая не са спорни част от предпоставките– ревизираното лице е възможен субект на отговорността както по чл. 19 ал.1 така и по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за публични задължения на “Денис Интернешънъл“ ЕООД, възникнали в периода, през който С. се е водела за управител на задълженото лице. И в двете хипотези на чл.19 ал.1 съотв. ал.2 ДОПК управителят е възможен субект на отговорността.

По делото е установен размерът на задълженията на дружеството, както и обстоятелството, че същите са възникнали във връзка с подадени СД по ЗДДС и ГДД по ЗКПО.

На първо място Съдът намира за опровергани от събраните по делото доказателства констатации на органите по приходите: От доказателствата се установява, че СД по ЗДДС са подавани с КЕП на титуляр „Денис Интернешънъл“ ЕООД, но устройството фактически е предоставено на св.Р., от лице, различно от управителя на дружеството. Противно на констатациите в РА/РД не се установи СД по ЗДДС да са попълвани и подавани от управителя. Съгласно заключението на почерковата експертиза ръкописните подписи от името на А. К. С. за „Денис Интернешънъл“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] в ГФО за 2019 г. , ГФО за 2020 г. , ГФО за 2021 г. не са положени от А. К. С., противно на твърденията в РА/РД. Действително, жалб. А. С. е управител на „Д. И.“. Вярно са посочили органите по приходите, че според чл. 141, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ управителят представлява дружеството, организира и ръководи дейността му. От вниманието им обаче е убягнало представеното, неоспорено нотариално заверено пълномощно с рег.№13917 от 03.10.2019 г. / л.170 от делото/ с което С., като управител на дружеството е упълномощила Е. с правата от името и за сметка на „Денис Интернешънъл“ ЕООД да го представлява вкл. пред всички банки и банкови институции на територията на Р България, във връзка с откритите на името на дружеството сметки, да тегли, внася и превежда суми от банковите сметки в лева и чуждестранна валута без ограничение, да открива и закрива сметки, да тегли и превежда суми по тях ; да сключва всякакъв вид търговски, граждански договори, като уговаря условията и лицата по тях, да подписва същите и получава екземпляри от тях, да извършва плащания и получава стока, както и съпътстващите документи; да представлява дружеството пред НАП и съответните ТД; да подписва документи и всякакъв вид одити, да подава сведения и данъчни декларации на всякакъв вид носители, да заплаща данъци и т.н. и т.н. Що се касае до сочените дарения в полза на сина на жалбоподателката са представени допълнително акт за смърт, удостоверение за наследници, НА, решение да прекратяване брака на жалбоподателката, споразумение, анализа на които не сочи жалбоподателката да е целяла да възпрепятства обезпечението и събирането на вземания, противно на твърденията на органите по приходите. В контекста на изложеното, по отношение отговорността по чл.19 , ал.1 от ДОПК, съдът счита, че в случая не са налице елементи от фактическия й състав предвид това, че органите по приходите не са доказали поведение на управителя, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон лицето има задължение да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител. След като не е доказано такова поведение, то не може да се търси причинно-следствена връзка между него и невъзможността за събиране на задължения.

Събраните по делото доказателства, включително нотариално завереното пълномощно, сочат че пълномощникът е представлявал дружеството, организиран и ръководил дейността му, а управителят С. дори не е била запознавана с извършваната такава. В подкрепа на този извод са събраните доказателства, в това число пълномощното, както и заключението на СПЕ,

съгласно което ГФО за 2019 г., ГФО за 2020 г. , ГФО за 2021 г. на „Денис Интернешънъл“ ЕООД не са подписвани от С.. Установено е още, че управителят С. не е подавала СД по ЗДДС. Като цяло тя се е дезинтересирала от дейността на дружеството.

Тук е отделен въпросът, че пълномощникът е възможен субект на отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК/ сред изброените в нормата са прокурист, търговски представител, търговски пълномощник /. От лицата, чиято дейност попада в родовото понятие „Търговско представителство“ и се урежда от разпоредбите на Търговския закон, пряко представителство осъществяват прокуристът и търговският пълномощник, а търговският представител може да осъществява пряко представителство, ако бъде упълномощен да извършва правни действия и да сключва сделки от името на търговеца. Съгласно чл. 26, ал.1 от ТЗ, търговският пълномощник е лице, упълномощено от търговец да извършва посочените в пълномощното действия срещу възнаграждение. При липса на други указания пълномощникът се смята упълномощен да извършва всички действия, свързани с обикновената дейност на търговеца. Упълномощаването става писмено с нотариално заверен подпис. Като се разгледа въпроса от аспекта на правоотношенията, регулирани от ДОПК, обаче, следва да се приеме, че предоставянето на права по отношение цялостната дейност на търговското дружество представлява изключение от правилото за възмездност, като се съобрази и нормата на чл. 19, ал. 12 от ДОПК, съгласно която за търговски пълномощник се смята и всяко лице, което изпълнява условията по чл. 26 от Търговския закон, с изключение на изискването да получава възнаграждение, както и всяко лице, действало при условията на чл. 301 от Търговския закон. Разбира се, в правомощията на органите по приходите е да решат по отношение на кое лице да търсят реализиране на отговорност по чл.19, ал.1 от ДОПК. Същественото е, че в случая не се доказва поведение на управителя С., изразяващо се в укриване на факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител, съответно не са налице предпоставките да й бъде търсена отговорност по чл.19 ал.1 от ДОПК.

Следва да се отбележи, че в съдебната практика е застъпвано становище, че действието по чл.19, ал.1 от ДОПК следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение /в тази вр. Решение № 6208/ 25.05.2021г. по д. № 1282/21 г., ВАС:“... в случая спорът се свежда до това налице са елементите на фактическия състав на хипотезата на чл. 19, ал. 1... По силата на чл. 141, ал. 2 от ТЗ управителят на търговското дружеството представлява същото, организира и ръководи дейността му. Това формира и представа относно сключването и изпълнението на сделките, които ЗДДС квалифицира като облагаеми доставки. Информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва във формата на справка-декларация - чл. 125 от ЗДДС, чл. 115 от ППЗДДС ...Разминаването между декларираното и действителното е укриване, както правилно е маркирал първоинстанционният съд, но това е така, само ако поведението на управителя е умишлено, т. е. последният е наясно със смисъла и значението на действията си, предвиждал е неговите последици и е искал или допуснал

настъпването на тези последици.... Липсват каквито и да е доказателства, управителят да е знаел, че доставката по процесните фактури, за които е отказано право на данъчен кредит не са реални или че е знаел, че неправомерно е упражнено право на данъчен кредит по нереални доставки. Субективната страна на деянието не е установена с допустимите доказателствени средства...". Също така, в Решение № 8311 от 20.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 14694/2017 г., VIII о. се посочва - „ ... Субект на укриването е управителят, доколкото при действието на чл. 141, ал. 2 от ТЗ той представлява дружеството, организира и ръководи дейността му /чл. 141, ал. 1 от ТЗ/. Съставомерното поведение по чл. 19, ал. 1 ДОПК изисква лицето не просто да не изпълни задължението си по обявяване на факти и обстоятелства, които по закон е длъжно да направи, а да стори това умишлено - да е наясно със смисъла на действията си, да предвижда последиците им и съзнателно да иска или да допуска настъпването им“.

Задълженията за ДДС на „Денис Интернешънъл“ ЕООД за периодите от м. 09.2020 г. м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г. са във връзка със СД по ЗДДС и във връзка с ГДД по ЗКПО за 2020 г. С оглед коригиращата СД по ЗДДС за данъчен период м. 09.2020 г./дружеството е извадило от данъчния кредит фактурите по които е ползвало неправомерно ДК и е посочило със знак минус фактури за покупки/ е направен извод от органите по приходите, че така е потвърдено, че няма реални сделки. Органите по приходите са приели, че управителят несъмнено формира представи относно сключването и изпълнението на сделките, които ЗДДС квалифицира като облагаеми. Посочили са, че информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва във формата на справка - декларация /чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, чл. 115 от Правилник за прилагане на Закона за данък добавена стойност /ППЗДДС/, Приложение №13 към ППЗДДС/. Приели са още, че разминаването между декларираното и действителното положение е укриване. Недобросъвестното поведение на „Денис Интернешънъл“ ЕООД, респективно на управителя С., според органите по приходите, се състояло в съзнателното участие във фиктивни сделки или данъчна измама.

В контекста на цитираните разяснения с Решение № 6208/ 25.05.2021г. и Решение № 8311 от 20.06.2018 г. на ВАС , то в случая не се установи управителят С. да е подавала данъчните декларации, а от друга страна се изясни, че пълномощникът е представлявал, организиран и ръководил дейността на дружеството. Установи се, че управителят на практика не е имал отношение дейността на дружеството. Липсват по делото каквито и да е доказателства, С. да е знаела, че доставките / посочени в покана №П-22220620145516-177-001/08.10.2020 г. и във връзка с което е подадена коригиращата СД / не са реални и да е знаела, че неправомерно е упражнено право на данъчен кредит по нереални доставки. Субективната страна на деянието не е установена с допустимите доказателствени средства. Относно претендираната отговорност по чл.19, ал.2 от ДОПК от органите по приходите е прието че жалб.С., в качеството си на управител на дружеството, недобросъвестно е извършила касови тегления на пари от имуществото на задълженото лице, които плащания представлявали скрито разпределение на

печалбата или дивидент, или отчуждаване на имущество. Във връзка с тези съображения на органите по приходите следва да се отбележи, че отговорността за непогасените задължения по чл.19 ал. 2 от ДОПК е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото. В случая изтеглените пари в брой /на каса/ от С. от банковата сметка в ПИБ АД на дружеството са общо 83 650, 00 лв. според РД/РА и съгласно от представената справка от банката. Отделен е въпросът, че съгласно РД /РА и информация по разплащателна сметка на „Д. И.“ ЕООД в ОББ АД за периода до 28.10.2020 г., В. Е. / пълномощник / е теглил на каса суми в общ размер на 359 380,00 лв. Отново пълномощникът е изтеглил на каса от банковата сметка в ПИБ АД общо 177 450,00 лв. По-нататък е прието, че вследствие действията на А. С./ касовите тегления от нея до 10.04.2020 / са налице данни за намаляване активите на предприятието, в резултат на което не са погасени задължения за данъци и лихви. Органите по приходите пак са цитирали чл. 141, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ и са посочили, че С. е разполагала с пълната информация за имущественото и финансовото състояние на „Денис Интернешънъл“ ЕООД, като са приели и че жалбоподателката е подавала всички видове декларации, поради което за същата било невъзможно да не знае за наличието на непогасени задължения, както и че разпореждането с имуществото на юридическото лице за лични или други нужди ще доведе до невъзможност за погасяване на изискуемите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

В тази връзка, по отношение отговорността по чл.19 , ал.2 от ДОПК , Съдът счита, че не е доказано действията / касовите тегления до 10.04.2020 г. от С./ да са извършени „недобросъвестно“. Вече се посочи ролята на пълномощника, както и тази на управителя С., за която не се установява да е извършвала търговски сделки в разглеждания период и не може да се твърди успешно да е имала пълна информация за имущественото и финансовото състояние на дружеството. Напротив, доказателствата сочат, че С. е била дезинтересирана от дружеството и неговата дейност. Отделно, Е. е посочил с каква цел са теглени пари от управителя С. и каква е била волята ѝ, като показанията му бяха коментирани по-горе. В случая задълженията са във връзка със СД по ЗДДС за периодите от м. 09.2020 г. м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г. и ГДД по чл. 92 от ЗКПО. В хипотезата на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК добросъвестността на лицето, чиято отговорност се ангажира, съществува, когато то не знае за възникването или наличието на данъчни и/или осигурителни задължения на дружеството, което управлява. В случая не е доказано жалбоподателят С. да е знаела за съществуване на задължения на дружеството към момента на извършване на разпоредителните действия, респективно не е доказана недобросъвестността ѝ. Задълженията на дружеството са във връзка с декларации по чл. 105 ДОПК, които обаче не се са подавани от управителя С.. Не са налице презумпциите по чл. 19 ал.10 и ал. 11 от ДОПК за недобросъвестност. Не са налице и безспорни доказателства за наличието на причинно-следствена връзка между действията на С., в качеството ѝ на управител на „Денис Интернешънъл“ ЕООД и невъзможността на дружеството да заплати своите задължения към държавата.

По изложените съображения Съдът намира, че жалбата е основателна, като с оглед на горепосоченото е видно, че не е доказано от ответника, че са налице всички елементи от фактическите състави на разпоредбите на чл. 19, ал.1 и ал. 2 от ДОПК, поради което оспореният РА като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото в търсения размер от 9 955 лева/ДТ, депозити за експертизи, за свидетели, адвокатски хонорар/ съдът намира за основателно съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая уговореното възнаграждение е от 4000 лева, съгласно договора за правна защита и съдействие, и то е заплатено по банков път, съгласно представеното извлечение от банкова сметка.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 81 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на А. К. С. с ЕГН: [ЕГН], Ревизионен акт №Р -22221522006754- 091-001 от 08.09.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение №1667/24.11.2023г. на Директор на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който на жалбоподателката С. е ангажирана отговорност по чл. 19, ал.1 и ал.2 от ДОПК за задължения на „Денис Интернешънъл“ ЕООД общо в размер на 645 492, 24 лева, от които за ДДС - главница 476 618, 45 лв. и лихви 136 039,90 лв., за данъчни периоди м. 09.2020г., м.10.2020г. и от 12.2020г. до м. 03. 21г. и за корпоративен данък за 2020г. - главница 26 576, 82 и 6 257, 07 лв. лихва.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на А. К. С. с ЕГН: [ЕГН] сумата от 9 955 лева за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: